

A-33
A-33

SEAT No. _____

No. of Printed Pages: 02

Sardar Patel University

M. A. (Previous) (External) Examination Sanskrit (New)

Thursday Date: 04/04/2019

Time: 10.00 A.M. to 01.00 P.M.

MAPESAN401: Indian Philosophy: Shankarabhashya of Shankaracharya (Adhyaya-I Selected Sutras), (Adhyaya-II Omit Baudha Kahandana) & Jain-Baudha Darshana (of Sarvadarshansangraha)

Total Marks: 100

(१४)

प्रश्न: १ गभे ते भे गद्यभंड सानुवाह समञ्जसो:

१. अस्येति प्रत्यक्षादिसन्निधापितस्य धर्मिण इदमा निर्देशः। षष्ठी जन्मादिधर्मसंबन्धार्था। यत इति कारणनिर्देशः। अस्य जगतो नामरूपाभ्यां व्याकृतस्यानेककर्तृभोक्तृसंयुक्तस्य प्रतिनियतदेशकालनिमित्त-क्रियाफलाश्रयस्य मनसाप्यचिन्त्यरचनारूपस्य जन्मस्थितिभङ्गं यतः सर्वज्ञात्मसर्वशक्तेः कारणाद्भवति तद्ब्रह्मेति वाक्यशेषः। अन्येषामपि भावविकाराणां त्रष्वेवान्तर्भाव इति जन्मस्थितिनाशानामिह ग्रहणम्। यास्कपरिपठितानां तु जायतेऽस्ति इत्यादीनां ग्रहणे तेषां जगतः स्थितिकाले संभाव्यमानत्वान्मूलकारणादु-त्पत्तिस्थितिनाशा जगतो न गृहीताः स्युरित्याशङ्क्येत, तन्मा शङ्कीति योत्पत्तिर्ब्रह्मणस्तत्रैव स्थितिः प्रलयश्च गृह्यन्ते।
२. तत इदमुच्यते- परमात्मैवेह भूमा भवितुमर्हति न प्राणः। कस्मात्। संप्रसादादध्युपदेशात्। संप्रसाद इति सुषुप्तं स्थानमुच्यते, सम्यक्प्रसीदत्यस्मिन्निति निर्वचनात्। बृहदारण्यके च स्वप्नजागरितस्थानाभ्यां सह पाठात् तस्यां च संप्रसादावस्थायां प्राणो जागर्तीति प्राणोऽत्र संप्रसादोऽभिप्रेयते। प्राणादूर्ध्वं भूम उपदिश्यमानत्वादित्यर्थः। प्राण एव चेद्भूमा स्यात्स एव तस्मादूर्ध्वमुपदिष्टम्। किं तर्हि नाम्नोऽन्यदर्थान्तरमु-पदिष्टं वागाख्यम् वागवाव नाम्नो भूयसी इति। तथा वागादिभ्योऽप्या प्राणादर्थान्तरमेव तत्र तत्रोर्ध्वमुपदिष्टम्। तद्वत्प्राणादूर्ध्वमुपदिश्यमानो भूमा प्राणादर्थान्तरभूतो भवितुमर्हति।
३. प्रधानादितराणि यानि प्रधानपरिणामत्वेन स्मृतौ कल्पितानि महदादीनि न तानि वेदे लोके चोपलभ्यन्ते। भूतेन्द्रियाणि तावल्लोकवेदप्रसिद्धत्वाच्छक्यन्ते स्मर्तुम्। अलोकवेदप्रसिद्धत्वानु महदादीनां षष्ठस्येवेन्द्रियार्थस्य न स्मृतिरवकल्पते। यदपि क्वचित्त्परमिव श्रवणमवभासते तदप्यतत्परं व्याख्यातम् आनुमानिकमप्येकेषाम् इत्यत्र। कार्यस्मृतेरप्रामाण्यात्कारणस्मृतेरप्यप्रामाण्यं युक्तमित्यभिप्रायः। तस्मादपि न स्मृत्यनवकाशप्रसङ्गो दोषः। तर्कावष्टम्भं तु न विलक्षणत्वात् इत्यारभ्योन्मथिष्यति।
४. तत्र इदमभिधीयते- विभागावस्थानां तावदणूनां संयोगः कर्मापेक्षोऽभ्युपगन्तव्यः, कर्मवतां तन्त्वादीनां संयोगदर्शनात्। कर्मणश्च कार्यत्वान्निमित्तं किमप्यभ्युपगन्तव्यम्। अनभ्युपगमे निमित्ताभावान्नाणुष्वार्थं कर्म स्यात्। अभ्युपगमेऽपि यदि प्रयत्नोऽभिघातादिर्वा। अथ अदृष्टं किमपि कर्मणः निमित्तम् अभ्युपगम्येत, तस्य असंभवात् न एव अणुषु आद्यं कर्म स्यात्। न हि तस्याम् अवस्थायाम् आत्मगुणः प्रयत्नः संभवति, शरीरा-भावात्। शरीरप्रतिष्ठे हि मनसि आत्मनः सति, आत्मगुणः प्रयत्नो जयते। एतेन अभिघातादि अपि अदृष्टं निमित्तं प्रत्याख्यातव्यम्। सर्गोत्तरकालं हि तत् सर्वम्, न आद्यस्य कर्मणः निमित्तं संभवति।

प्रश्न: २ गभे ते भे सूत्रो समञ्जसो:

(१०)

१. शास्त्रयोनित्वात्। १/१/३
२. स्मर्यमाणमनुमानं स्यादिति। १/२/२५
३. एतेन योगः प्रत्युक्तः। २/१/३
४. सम्बन्धानुपपत्तेश्च। २/२/३८

(1)

Page 1 of 2

(P.T=0.)

- प्रश्न: उ आनन्दभयाधिकरणानो सार आपो (२०)
अथवा
- प्रश्न: उ सांभ्यमतनुं शंकरे करेलुं भंडन ययो (२०)
- प्रश्न: ४ शंकरना भते ब्रह्मनुं स्वरुप समज्जवो (१६)
अथवा
- प्रश्न: ४ ब्रह्मसूत्रना भाष्यकारो विशे सविस्तर नोध लभो (१६)
- प्रश्न: ५ यार आर्यसत्यो विशे सविस्तर नोध लभो (२०)
अथवा
- प्रश्न: ५ क्षणिकवाद विशे सविस्तर नोध लभो (२०)
- प्रश्न: ६ स्याद्वाद विशे सविस्तर नोध लभो (२०)
अथवा
- प्रश्न: ६ जैनोना भते ज्ञानना स्वरुप विशे यर्या-वियारणा करो (२०)

— ✗ —
(2)